

РЕШЕНИЕ

№ 12491

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в публично заседание на десети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

при участието на секретаря СИМОНА Г. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20231110104810 по описа за 2023 година

Производството е образувано е по искова молба с вх. № 23679/30.01.2023 г, с която ЗАД „а“ АД, ЕИК ***** е предявило срещу „*****“ АД, ЕИК ***** обективно кумулативно съединени осъдителни искове, както следва: 1/ осъдителен иск с правно основание чл. 411, изр. 2 КЗ за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 5594,46 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско“ обезщетение за застрахователно събитие и разноските по определянето му, настъпило на 13.08.2019 г. в гр. София, ул. Иван Кирков, по вина на водача на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № *****, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, при което са причинени щети по лек автомобил „Форд Фиеста“, рег. № *****, застрахован по имуществена застраховка при ищеца, ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на иска /30.01.2023 г./ до окончателното й изплащане; 2/ осъдителен иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 1813,21 лева, представляваща мораторна лихва за периода 19.11.2019 г. – 27.01.2023 г.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществена застраховка „Каско“ е настъпило събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахования при ищеца автомобил. В тази връзка се сочи, че на 13.08.2019 г., около 09:30 часа, в гр. София, ул. Иван Кирков, водачът на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № *****, чиято гражданска

отговорност е била застрахована при ответника, при извършване на необезопасена маневра за движение на заден ход, реализирал удар с намиращия се зад него лек автомобил „Форд Фиеста“, рег. № ***** /в лявата страна на последния/, който автомобил в резултат от удара се изместил и ударил с дясната си страна паркиран вдясно от него автомобил. Твърди, че при твърдяното в исковата молба ПТП били причинени материални щети по лек автомобил „Форд Фиеста“, рег. № *****.

Поддържа, че след настъпване на застрахователното събитие в ЗАД „а“ АД, ЕИК ***** е подадено искане за оценка на нанесените вреди на собственика на застрахования автомобил, тъй като към момента на реализиране на процесното ПТП увреденото при последното МПС – лек автомобил „Форд Фиеста“, рег. № ***** е било застраховано при ищеца по застраховка „Каско“ – застрахователна полица № 18-0300/302/5003160, със срок на застрахователното покритие от 22.12.2018 г. до 21.12.2019 г. Поддържа, че при ищцовото дружество била образувана ликвидационна преписка по щета № 0300-19-777-506411, като увреденият автомобил бил прегледан от експерти, описани били щети по същия, нанесени в резултат на процесното ПТП, във връзка с което на сервиза, в който бил извършен ремонт на процесния автомобил била изплатена сума в размер на 5579,46 лева.

Сочи, че вредите по лек автомобил „Форд Фиеста“, рег. № ***** застрахован при ищцовото дружество, са причинени по вина и на водача на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № *****, като гражданската отговорност на водача лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № *****, била застрахована при ответното дружество. Предвид изложените по-горе съображения се поддържа, че след изплащане на застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско“, ищцовото дружество е встъпило в правата на застрахования срещу лицето причинило вредите и срещу застрахователя на гражданската му отговорност, за стойността на застрахователното обезщетение, изплатено по имуществената застраховка. Поддържа, че ответното дружество е поканено да заплати дължимата сума, като по регресната претенция ответно дружество не извършило изплащане на обезщетение, а напротив, постановило отказ за изплащане на такова.

Предвид горното, се моли, за постановяване на решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати в полза на ищеца сумата от 5594,46 лева, представляваща изплатено по застраховка „Каско“ обезщетение за застрахователно събитие и разноските по определянето му, настъпило на 13.08.2019 г. в гр. София, ул. Иван Кирков, по вина на водача на лек автомобил

„Рено Меган“, с рег. № *****, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, при което са причинени щети по лек автомобил „Форд Фиеста“, рег. № *****, застрахован по имуществена застраховка при ищеца, с включени ликвидационни разноски в размер на 15,00 лева, ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на иска /30.01.2023 г./ до окончателното ѝ изплащане.

Претендира се и лихва за забава върху главницата за периода 19.11.2019 г. – 27.01.2023 г., в размер на 1813,21 лева.

Претендират се разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК от името на ответника „****“ АД е депозиран отговор на исковата молба, с който се оспорва предявеният иск. Оспорва се твърденият в исковата молба механизъм на реализиране на процесното ПТП, както и размера на определеното от ищеца застрахователно обезщетение. Оспорва се наличието на виновно и протИ.правно поведение на водача на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № ***** за реализиране на процесното ПТП и за причиняване на вредоносния резултат, изразяващ се в причинени щети по лек автомобил „Форд Фиеста“, рег. № *****. Поддържа се, че изключителна вина за реализирането на процесното ПТП има водачът лек автомобил „Форд Фиеста“, рег. № *****. Оспорва се изобщо да е настъпили ПТП при твърдения в исковата молба механизъм. Посочва, че не е налице причинно-следствена връзка между реализираното ПТП и твърдените в исковата молба вреди, реализирани по лек автомобил „Форд Фиеста“, рег. № *****. Прави се възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на лек автомобил „Форд Фиеста“, рег. № *****, доколкото същият е нарушил разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП. Оспорва се претенцията и по размер, като завишена. Оспорва се и акцесорната претенция за лихва за забава.

Моли се, за отхвърляне на предявения иск. Претендират се разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни иски, както следва: 1/ осъдителен иск с правно основание чл. 411, изр. 2 КЗ за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 5594,46 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско“ обезщетение за застрахователно събитие и разноските по определянето му,

настъпило на 13.08.2019 г. в гр. София, ул. Иван Кирков, по вина на водача на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № *****, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, при което са причинени щети по лек автомобил „Форд Фиеста“, рег. № *****, застрахован по имуществена застраховка при ищеца, ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на иска /30.01.2023 г./ до окончателното ѝ изплащане; 2/ осъдителен иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 1813,21 лева, представляваща мораторна лихва за периода 19.11.2019 г. – 27.01.2023 г.

По иска с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ:

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или срещу лицето, застраховало неговата гражданска отговорност. За възникване на регресното вземане е необходимо да се установят следните факти: да е сключен **договор за имуществено застраховане**, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие **виновно и протИ.правно поведение** на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е **застрахована при ответника**, да е настъпило **събитие**, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е **изплатил** на застрахования застрахователно обезщетение в размер на **действителните вреди**. Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК ищецът следва да установи горепосочените обстоятелства, а в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже правопогасяващи претендираното от ищеца вземане факти, включително възражението си за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на лек автомобил „Форд Фиеста“, рег. № *****.

С оглед изявленията и твърденията на страните и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 ГПК, съдът е обявил за безспорно и ненуждаещо се от доказване в производството: че към датата на реализиране на процесното ПТП /13.08.2019 г./ за лек автомобил „Форд Фиеста“, рег. № ***** е била сключена застраховка „Каско“ – застрахователна полица № 18-0300/302/5003160, със срок на застрахователното покритие от 22.12.2018 г. до 21.12.2019 г.; че към датата на реализиране на процесното ПТП /13.08.2019 г./ гражданската отговорност на лек

автомобил „Рено Меган“, с рег. № *****, е била застрахована при ответното дружество; че ищецът е определил застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско“ в размер на 5579,46 лева, заплатено в полза на сервиза извършил ремонта на лек автомобил „Форд Фиеста“, рег. № *****.

Настъпването на процесното ПТП и участието на лицето, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника се установява от събраните по делото доказателства, в това число Двустранен констативен протокол за ПТП от 13.08.2019 г., заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена, приета и неоспорена от страните по делото съдебна автотехническа експертиза, както и показанията на свидетелите С. П. В. /водач на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № ***** към момент на реализиранен на процесния пътен инцидент/ и Б. С. П., от които се установява следния механизъм на реализиране на процесното ПТП: на 13.08.2019 г., около 09:30 часа, лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № ***** се движи по ул. „Иван Кирков“ в ж.к. „Манастирски ливади“, гр. София, където водачът предприема маневра за движение назад. В същия момент водачът лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег. № *****, предприема маневра за излизане от ред на паркирани автомобили и движение наляво, при което настъпва съприкосновение между двете превозни средства. Вследствие на удара, лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег. № *****, се измества напред и реализира ПТП с паркираното пред него МПС.

Описаният по-горе механизъм на реализиране на процесното ПТП се установява от събрания по делото доказателствен материал, в това число Двустранен констативен протокол за ПТП от 13.08.2019 г., заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена, приета и неоспорена от страните по делото съдебна автотехническа експертиза, както и показанията на свидетелите С. П. В. /водач на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № ***** към момент на реализиранен на процесния пътен инцидент/ и Б. С. П..

В показанията си пред съда, свидетелят С. П. В. /водач на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № ***** към момент на реализиранен на процесния пътен инцидент/ заяви, че си спомня за реализирано ПТП, в качеството на водач на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № ***** . В тази връзка посочва, че бил в едната лента за движение, като в другата лента нямало възможност да се осъществи движение, доколкото имало колона от паркирани автомобили. Заявява, че предприел маневра за движение назад, погледнал назад, като не възприел движение на автомобили или друга опасност и започнал да извършва маневрата, но малко след като тръгнал, настъпил удар между управлявания от него

автомобил „Рено Меган“, с рег. № ***** и лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег. № *****. Посочва, че лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег. № ***** излизал от колоната със спрели автомобили, но тъй като не го видял, настъпил удар между двете превозни средства. Заявявам че не е сигнализирайл с какъвто и да било светлинен сигнал намерението си за извършване на маневрата за движение назад. Свидетелят В. посочи още, че не си спомня дали е имало удар с автомобил паркиран пред лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег. № ***** или зад него, като в тази връзка заяви, че може да е имало удар с автомобила, който се намирал пред лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег. № ***** и бил паркиран. Заявява, че преди удара бил на близко разстояние от лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег. № *****.

Показанията на свидетеля В. са ясни, безпротЪ.речиви, конкретни и пресъздават личните възприятия на свидетеля за начина и механизма на реализиране на процесното ПТП, които същият е възприел, в качеството си на участник в произшествието. Показанията на свидетеля Попов, в частта, касаеща механизма и начина на реализиране на процесния пътен инцидент, се подкрепят и от останалия събран по делото доказателствен материал, а именно заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета в производството съдебна автотехническа експертиза и Двустранен констативен протокол за ПТП от 13.08.2019 г. и уведомление за щети по МПС от 13.08.2019 г. Същевременно показанията на свидетеля В. не се опровергават от останалия събран по делото доказателствен материал, поради което и съдът намира, че следва да ги кредитира и да ползва същите при формиране на изводите си по съществото на спора.

Съдът намира, че по отношение обстоятелствата относно механизма на реализиране на процесия пътен инцидент, не следва да кредитира показанията на свидетеля Б. С. П., доколкото в разпита си пред съд същият изрично посочи, че не е очевидец на инцидента /както се твърдеше от името на ищеца в производството/, а е пристигнал на мястото на инцидента около 20-тина минути след неговото реализиране. По отношение изразеното от свидетеля П. становище, че виновен за реализиране на инцидента е бил водачът на автомобил „Рено Меган“, с рег. № ***** , свидетелските показания няма обвързваща съда доказателствена сила, доколкото въпросът за вината за реализиране на процесния пътен инцидент, следва да бъде разрешен от съда, въз основа на събрания по делото доказателствен материал, в неговата съвкупност.

Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от Закон за движение по пътищата, преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за

останалите участници в движението.

Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 2 от Закон за движение по пътищата, по време на движението си назад водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, той е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности.

От събраните по делото доказателства не може да се направи еднозначен извод, че водачът на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № ***** е изпълнил вменените му от горепосочените разпоредби задължения, свързани с предприетата от него маневра за движение назад. Действително в показанията си пред съда, свидетелят С. П. В. /водач на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № ***** към момента на реализиранен на процесния пътен инцидент/ заяви, че преди да започне извършването на маневрата е погледнал назад, но не е възприел движение на автомобили или друга опасност и започнал да извършва маневрата. Същевременно, обаче, законът предвижда задължение за водачът, който има намерение да предприеме маневра за движение назад да се убеди, че пътят зад него е свободен и няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението. В тази връзка водачът на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № ***** е следвало не само да се огледа назад /в огледалото за обратно виждане/, а е следвало да се убеди, че пътят е свободен и няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението, включително чрез проверка в страничните огледала на автомобила, а и чрез проверка /чрез оглеждане вляво, вдясно и назад/ за наличие на пешеходци, автомобили и/или други участници в движението, който да се намират зад автомобила, който ще предприема маневра за движение назад. Няма събрани по делото доказателства, от който по безспорен начин да се установява, че водачът на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № ***** е извършил такава проверка.

На следващо място, следва да се посочи, че изрично свидетелят С. П. В. /водач на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № ***** към момент на реализиранен на процесния пътен инцидент/ посочи, че не е сигнализирал намерението си за извършване на маневра за движение назад по никакъв начин, което допълнително е затруднило останалите участници в движението, включително намиращия се зад него водач на лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег. № *****, да възприеме намерението му да извърши маневра за движение назад.

Водачът на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № ***** е нарушил и разпоредбата на чл. 40, ал. 2 от Закон за движение по пътищата, доколкото по

делото не се установи същият непрекъснато да е наблюдавал пътя зад превозното средство или да е осигурил лица, които да му сигнализируют за опасности. Изрично свидетелят заяви, че изобщо не е възприел излизания от колона с паркирани автомобили лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ *****. Извършването на проверка за наличие на автомобили и/или препятствия на платното за движение само преди предприемане на маневрата не е достатъчно, за да се приеме, че водачът на автомобил „Рено Меган“, с рег. № ***** е изпълнил задълженията си, вменени му от разпоредбите на чл. 40, ал. 1 и чл. 40, ал. 2 ЗДвП.

Следователно, от събраните по делото и обсъдени по-горе доказателства се установява в производството, че причина за реализиране на произшествието, е именно поведението на водача на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № *****.

Предвид гореизложеното и съобразявайки събраните по делото доказателства, обсъдени по-горе, съдът намира, че са установени по делото, при условията на пълно и главно доказване, настъпването на процесното ПТП, неговият механизъм, участието на лицето, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника и вината на същото за настъпване на процесното ПТП от 13.08.2019 г.

Спорно е между страните, дали всички описани в опис-заключението на ищеца щети по лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ ***** са в причинно-следствена връзка с процесното ПТП от 13.08.2019 г. Спорно е и дали изплатеното от ищеца застрахователно обезщетение е завишено по размер и дали отговора на размера необходим за възстановяване на щетите, причинени по лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ ***** в резултат на процесното ПТП.

Съгласно заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета по делото съдебна автотехническа експертиза се установява в производството, че от техническа гледна точка е налице съответствие, респективно причинно-следствена връзка между описаните от ищеца щети по МПС - лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ ***** и процесното ПТП.

Предвид горното, настоящият съдебен състав намира, че застрахователното събитие, предмет на настоящото производство, е настъпило в резултат на виновно и протИ.правно поведение на застрахования при ответника водач на МПС, като в причинна връзка с него са настъпили описаните от застрахователя по имуществена отговорност вреди на застрахования при него лек автомобил. Следователно, ответникът носи отговорност за обезщетяване на причинените вреди, респ. за възстановяване на платеното от застрахователя по имуществена застраховка на

пострадалия обезщетение.

Относно действителния размер на настъпилата вреда:

От заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета по делото съдебна автотехническа експертиза се установява в производството, че срокът на експлоатация на лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ *****, към датата на процесното събитие /13.08.2019 г./ е 1 година 7 месеца и 23 дни, считано от датата на първоначалната му регистрация, както и че стойността необходима за възстановяване на щетите, причинени на процесния лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ *****, определена на база средни пазарни цени /към датата на ПТП/ е в размер на 5579,46 лева.

По отношение на размера на заплатеното и дължимо от ответника застрахователно обезщетение следва да се има предвид на първо място разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ, съгласно която при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност. Съгласно константната съдебна практика /включително на ВКС/, дължимото обезщетение следва да бъде определено по пазарната стойност на ремонта за отстраняване на претърпяната вреда към момента на настъпване на застрахователното събитие. Застрахователното обезщетение не може да надвишава действителната (при пълна увреда), респ. възстановителната (при частична увреда) стойност на увреденото имущество, а действителната, респ. възстановителната стойност не може да бъде по-голяма от пазарната му стойност към деня на настъпване на събитието. Съгласно чл. 400, ал. 1 КЗ за действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество. Чл. 400, ал. 2 КЗ определя възстановителната застрахователна стойност като стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Следователно, размерът на застрахователното обезщетение се определя съобразно доказвания размер на претърпяната вследствие застрахователното събитие вреда, който не може да надхвърля действителната, респ. възстановителната стойност на увреденото имущество, определено по пазарната му стойност. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент на овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност (вж. Решение № 79 от 02.07.2009 г. по т. д. №

156/2009 г., I Т. О., ВКС, Решение № 6 от 02.02.2011 г. по т. д. № 293/2010 г., I Т. О., ВКС). Същевременно, по становище на настоящия съдебен състав, деликтната отговорност е насочена към обезщетяване на негативния интерес (увреденото лице да бъде поставено в състоянието преди деликта), но за постигане на тази цел на увреденото лице не следва да се вмения в тежест възстановяването на вредите с овехтени (вече употребявани) части, доколкото те несъмнено се характеризират с по-ниско качество и различна техническа характеристика от новите материали, а и в някои случаи влагането им би било невъзможно предвид спецификата на увредената част. Ето защо обезщетението следва да е в размер, необходим за възстановяване на вещта, като делинквентът, респ. застрахователят на гражданската му отговорност, понесе и отговорността за влагането на нови части при отстраняване на щетите.

Предвид горното и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено по делото, че действителната стойност на вредата по средни пазарни цени е в размер на 5579,46 лева, като към тази сума следва да се прибавят 15,00 лева ликвидационни разноси по щетата.

Ето защо, общият размер на регресното вземане на ищеца възлиза на 5594,46 лева, до който размер предявеният иск с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ се явява доказан по основание и размер.

При това положение, съдът следва да разгледа евентуалното възражение на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия. По обективния характер на съпричиняването е налице задължителна за съдилищата съдебна практика – т.7 от ППВС № 17/1963г. В константната си практика по приложението на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, а и в създадената по реда на чл. 290 ГПК практика (решение № 45 от 15.04.2009г. по т. д. № 525/2008г. на II т. о., решение № 159/24.11.2010г. по т. д. № 1117/2009г. на II т. о., решение № 206 от 12.03.2010г. по т. д. № 35/2009г. на II т. о., решение № 58/29.04.2011г. по т. д. № 623/2011г. на II т. о., решение № 59 от 10.06.2011г. по т. д. № 286/2010г. на I т. о., решение № 153/31.10.2011г. по т. д. № 971/2010г., решение № 169/28.02.2012г. по т. д. № 762/2010г. на II т. о., решение № 54 от 22.05.2012г. по т.д. № 316/2011г., на ВКС, ТК, II ТО и др.) Върховният касационен съд последователно е застъпвал становище, че намаляването на обезщетението за вреди от деликт на основание чл. 51, ал.2 ЗЗД е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е налице съпричиняване от пострадалия по смисъла на чл. 51, ал.2 ЗЗД, следва неговото поведение обективно да е в причинна връзка с настъпването на вредите, т.е. пострадалият трябва

обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, като вина на пострадалия в тази насока не се изисква. Или, от съществено значение е конкретното проявление на действието или бездействието на пострадалия, което съставлява пряка и непосредствена причина за причинените вреди. Релевантен за съпричиняването и за прилагането на чл.51, ал.2 ЗЗД е само онзи конкретно установен принос на пострадалия, без който не би се стигнало (наред с неправомерното поведение на деликвента) до увреждането като неблагоприятен резултат. Правните последици от съпричиняването и значението му за размера на обезщетението, което увреденият има право да получи като паричен еквивалент на произлезлите от деликта вреди, изключват допустимостта съдът да обосновава изводите си за съпричиняване с вероятности или с предположения. Във всички случаи съпричиняването подлежи на доказване от ответника, който с позоваване на предпоставките по чл. 51, ал. 2 ЗЗД цели намаляване на отговорността си към правоимащото лице.

При съвкупна преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът приема, че по делото се установява, че действително водачът на лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ ***** е допринесъл с поведението си за настъпване на вредоносния резултат от реализираното на 13.08.2019 г. между лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ ***** и лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № *****, пътно-транспортно произшествие.

В отговора на исковата молба е релевирано възражение, че водачът на лек автомобил „Форд Фиеста“, рег. № ***** е нарушил разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП, с което е допринесъл за реализиране на произшествието и за настъпване на вредоносния резултат.

Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП, водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.

Следователно, водачът на лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ ***** е

следвало преди да започне извършването на предприетата от него маневра, да се убеди, че пред и зад него няма движещи се автомобили по отношение на които е налице възможност за създаване на опасност при евентуално включване на лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ ***** в движението. От събраните по делото доказателства се установи, че лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № ***** е бил в пътната лента, в която водачът на лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ ***** е възнамерявал да се включи, посредством предприетата от него маневра. Установи се също, че в другата пътна лента е имало колона от паркирани автомобили, в която се е намирал и лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ *****. За да се приеме, че водачът на лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ ***** е изпълнил вменените му от разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП задължения, то същият преди предприемане на маневра за излизане от колоната с паркирани автомобили и включване в движението по ул. Иван Кирков, е следвало да се убеди, че пътят е свободен, като се огледа в огледалото за задно виждане и страничните огледала, и като се убеди, че намиращият се в пътната лента, в която водачът на лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ ***** желае да се включи в движението, а именно лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № *****, не се движи, и/или го изчака да премине. Като не е сторил това, водачът на лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ ***** е нарушил разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП и с това е допринесъл за реализиране на вредоносния резултат.

Тук следва да се посочи, че в изслушването си пред съда, в проведеното на 15.05.2023 г. открито съдебно заседание по делото, вещото лице по допуснатата, изготвена, неоспорена от страните и приета в производството съдебна автотехническа експертиза изрично заяви, че лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег. № ***** към момента на удара е бил в движение, доколкото акоко същият е бил в спряло състояние, то щеше да има увреждания само в лявата част и нямаше да има изместване надясно.

Следователно безспорно се установява в производството, че водачът на лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ ***** е започнал извършване на маневра за излизане от реда на паркираните превозни средства и включване в движението по ул. Иван Кирков, когато е настъпил инициалният удар между двете превозни средства.

Горното е в подкрепа на извода, че с поведението си, водачът на лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ ***** е нарушил разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП, като е предприел извършване на маневра за излизане от реда на паркираните превозни средства и включване в движението по ул. Иван Кирков без

да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат зад него, т.е. без да съобрази своето поведение и извършването на маневрата с намиращия се в пътната лента, в която водачът на лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ ***** желае да се включи в движението, а именно лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № ***** . Тук следва да се посочи и обстоятелството, че съгласно заключението на вещото лице по допусната, изготвена, неоспорена от страните и приета в производството съдебна автотехническа експертиза, се установи в производството, че водачът на лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ ***** е имал техническа възможност да избегне настъпването на процесното ПТП, ако е изчакал преминаването на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № ***** и чак след това беше предприел маневра за завиване наляво и включване в движението по ул. Иван Кирков.

Следователно и предвид всички изложени по-горе съображения, съдът намира, че е установено при условията на пълно и главно доказване, че водачът на лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег.№ ***** е допуснал нарушение на разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП, с което да е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат.

Следователно съдът приема, че направеното с отговора на исковата молба от ответника възражение за съпричиняване е основателно, като приносът на всеки от водачите, участвали в процесното ПТП е в размер на 50 %.

Предвид гореизложеното, предявеният иск с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ се явява основателен и доказан до размера от 2797,23 лева, респективно, следва да бъде уважен до този размер, а за разликата над него до пълния предявен размер, искът следва да се отхвърли.,

Върху главницата, чиято дължимост се установи в настоящото производство, следва да се присъди и законна лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда до окончателното изплащане на сумата.

По отношение на иска с правно основание чл.86, ал.1 ЗЗД, настоящият съдебен състав намира следното:

Задължението на делинквентата (на застрахователя на неговата гражданска отговорност) към застрахователя по имуществената застраховка е задължение без срок за изпълнение, към което, с оглед регресния характер на вземането, не може да се приложи разпоредбата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД. В случая моментът на извършеното плащане има значение само за възникване на регресното право, а длъжникът изпада в забава след покана и изтичането на 30-дневен срок от

представянето на всички доказателства, в който застрахователят трябва да определи и изплати размера на задължението си по предявената претенция или мотивирано да откаже плащането (арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД, вр. с чл. 412, ал. 3 КЗ). По делото се установява, че ищцовото дружество е отправило до ответника покана за изпълнение на паричното му задължение, но няма данни, кога същата е получена от последния. Независимо от горното, с писмо изх. № 4429/19.11.2019 г., ответното дружество е уведомило ищеца, че след разглеждане на предявената регресна претенция не е установено наличие на основание за ангажиране отговорността на „*****“ АД, ЕИК *****, поради което е постановен отказ за изплащане на обезщетение по предявената регресна претенция. Следователно ответникът е изпаднал в забава в изпълнението на задължението си за изплащане на обезщетение по предявената регресна покана, считано от деня, следващ деня на постановения отказ за изплащане на обезщетение и дължи мораторно обезщетение в размер на законната лихва върху главницата за периода от 20.11.2019 г. до 27.01.2023 г. включително - сумата от 908,26 лева /изчислена по реда на чл. 162 ГПК/. За посочената сума акцесорният иск се явява основателен и следва да бъде уважен, като за разликата над този размер до пълния предявен размер от 1813,21 лева и за деня 19.11.2019 г., искът следва да се отхвърли.

По отношение разпределението на отговорността за разноси в настоящото производство:

Предвид изхода на спора право на разноси в настоящото производство имат и двете страни в производството.

От името на ищцовото дружество се претендират разноси в настоящото производство за заплатена държавна такса за разглеждане на предявения иск в размер на 296,31 лева, за заплатен депозит за вещо лице по изготвената в производството съдебна автотехническа експертиза в размер на 300,00 лева, за заплатен депозит за свидетел при режим на призоваване в размер на 60,00 лева и за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1248,92 лева /с включен ДДС/, като са представени и доказателства за извършването на претендираните разноси.

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът „*****“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „*****“ № 1, следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца ЗАД „а“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Сребърна“ № 16, сумата от 953,04 лева, представляваща разноси в исковото производство пред СРС, съразмерно на уважената част от предявените искове.

От името на ответното дружество се претендират разноски в настоящото производство за заплатен депозит за вещо лице по изготвената в производството съдебна автотехническа експертиза в размер на 400,00 лева и за заплатен депозит за свидетел при режим на призоваване в размер на 60,00 лева, като са представени и доказателства за извършването на претендираните разноски.

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът ЗАД „а“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Сребърна“ № 16, следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника „*****“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „*****“ № 1, сумата от 229,90 лева, представляваща разноски в исковото производство пред СРС, съразмерно на отхвърлената част от предявените икове.

Така мотивиран, Софийски районен съд, II ГО, 160 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА „*****“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „*****“ № 1 да заплати в полза на ЗАД „а“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Сребърна“ № 16, на основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ, сумата от **2797,23 лева**, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско“ обезщетение за застрахователно събитие и разноските по определянето му, настъпило на 13.08.2019 г. в гр. София, ул. Иван Кирков, по вина на водача на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № *****, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, при което са причинени щети по лек автомобил „Форд Фиеста“, рег. № *****, застрахован по имуществена застраховка при ищеца, ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на иска /30.01.2023 г./ до окончателното ѝ изплащане, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** предявения осъдителен иск с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ за разликата над уважения размер от 2797,23 лева до пълния предявен размер от 5594,46 лева.

ОСЪЖДА „*****“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „*****“ № 1 да заплати в полза на ЗАД „а“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Сребърна“ № 16, на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, сумата от **908,26 лева**, представляваща мораторна лихва за периода 20.11.2019 г. – 27.01.2023 г., **КАТО ОТХВЪРЛЯ** предявения осъдителен иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за разликата над уважения размер от 908,26 лева до пълния предявен размер от 1813,21 лева и за деня

19.11.2019 г.

ОСЪЖДА „*****” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „*****“ № 1 да заплати в полза на ЗД „Бул Инс” АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер” № 87, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **953,04 лева**, представляваща разноски в исковото производство пред СРС, съразмерно на уважената част от предявените искове.

ОСЪЖДА ЗАД „а“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Сребърна” № 16 да заплати в полза на „*****” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „*****“ № 1, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **229,90 лева**, представляваща разноски в исковото производство пред СРС, съразмерно на отхвърлената част от предявените искове.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните!

Съдия при Софийски районен съд: _____